

**KRYTERIA OCENY
DO ZADAŃ W RAMACH PRACY PISEMNEJ
DLA KANDYDATÓW NA APLIKANTÓW
APLIKACJI SĘDZIOWSKIEJ I APLIKACJI PROKURATORSKIEJ
W 2024 ROKU**

Kryteria oceny pracy pisemnej z prawa prywatnego

Ad 1

Wskaż podstawę odpowiedzialności pozwanego. Uzasadnij stanowisko.

- podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela, stanowią art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c., kreujące odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego na zasadzie ryzyka,
- dla powstania tej odpowiedzialności fakt przekroczenia dopuszczalnej prędkości przez pojazd nie ma żadnego znaczenia, stąd rozważania w tej kwestii winny obniżyć ocenę,
- biorąc pod uwagę, że pozwany jest ubezpieczycielem, podstawa prawna odpowiedzialności pozwanego powinna zostać uzupełniona o art. 822 § 1 k.c.;
- prawidłowo określona podstawa prawna, zważywszy na rodzaj ubezpieczenia (OC), obejmuje również art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

(0 do 5 pkt)

Ad 2

Wskaż podstawę prawną poszczególnych roszczeń zgłoszonych w pozwie.

- podstawę prawną żądania zadośćuczynienia stanowi art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c.,
- podstawę prawną żądania utraconych dochodów stanowi art. 361 § 2 k.c.

(0 do 2 pkt)

Ad 3

Czy powód przyczynił się do powstania szkody? Uzasadnij stanowisko.

- zachowanie powoda spełniło przesłanki przyczynienia się do powstania szkody w rozumieniu art. 362 k.c. Powód, nie upewniwszy się co do sytuacji na drodze, nagle wszedł na przejście dla pieszych czym naruszył przepis art. 13 ust. 1 i art. 14 pkt 1 lit. a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Fakt znajdowania się pod wpływem alkoholu nie musi mieć znaczenia, jeśli pozostaje bez wpływu na sekwencję zdarzeń prowadzących do powstania

szkody. W tym stanie faktycznym, ponieważ poszkodowany zataczał się i nagle wszedł na przejście dla pieszych istnieją podstawy do przyjęcia, że przyczynił się do powstania szkody,

- na przyczynienie się poszkodowanego do powstania szkody ma wpływ fakt, że powód znajdował się w bezpośredniej bliskości przejścia dla pieszych i zataczał się. Kierowca powinien zachować szczególną ostrożność zbliżając się do przejścia dla pieszych i poruszać się z bezpieczną prędkością. Kierowca naruszył więc przepis art. 19 ust. 1 oraz art. 26 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

- doszukanie się w zachowaniu powoda cech wyłącznej winy, będącej przesłanką egzoneracyjną (art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c.) powinno skutkować obniżeniem oceny.

(0 do 7 pkt)

Ad 4

Czy powód udowodnił szkodę w postaci utraconych dochodów? Uzasadnij stanowisko.

- w dniu wypadku powód nie pracował, ponieważ 30 października 2015 r. rozwiązana została jego umowa o pracę. Dla udowodnienia szkody w postaci utraconych dochodów wystarcza ustalenie wysokiego stopnia prawdopodobieństwa, że dochody mogłyby zostać uzyskane, gdyby nie doszło do zdarzenia wyrządzającego szkodę. Roszczenie należy uznać za uzasadnione,

- w tym stanie faktycznym o wysokim stopniu prawdopodobieństwa osiągnięcia dochodów w wysokości 3 600 zł miesięcznie świadczą następujące fakty:

1. powód wcześniej zarabiał 3 600 zł miesięcznie,
2. w dacie wypadku negocjował zawarcie umowy z innym pracodawcą. Miał u niego otrzymywać takie samo wynagrodzenie, negocjacje dotyczyły już tylko świadczeń dodatkowych po stronie pracodawcy i praca miała być podjęta właśnie 1 grudnia 2015 r.,
3. po powrocie do zdrowia 1 czerwca 2016 r. powód zatrudnił się u pracodawcy z wynagrodzeniem 4 000 zł miesięcznie.

(0 do 6 pkt)

Ad 5

Czy sąd może zasądzić wyższe kwoty niż żądał powód? Uzasadnij stanowisko.

Nie jest to możliwe, co wprost wynika z art. 321 § 1 k.p.c.

(0 – 1 pkt)

Ad 6

Czy powód w toku tego procesu mógł zażądać odsetek ustawowych za opóźnienie od dochodzonych w pozwie roszczeń? Uzasadnij stanowisko.

Mógł to uczynić rozszerzając powództwo (art. 193 § 1 k.p.c.), w formie pisma procesowego (art. 193 § 2¹ k.p.c.) do zamknięcia rozprawy przed sądem I instancji (art. 316 § 1 k.p.c.). W postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania pozwu lub występować z nowymi roszczeniami (art. 383 k.p.c.).

(0 – 2 pkt)

Przy ocenie należy uwzględnić następujące kryteria:

- trafność odpowiedzi,
- poprawność wskazanej podstawy prawnej,
- zasadność i sposób argumentacji,
- słownictwo i komunikatywność przekazu,
- układ i styl wypowiedzi,
- poprawność językową .

Pozostałe 2 pkt można przyznać za:

- szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą,
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą związaną z tematyką kazusu.

Kryteria oceny pracy pisemnej z prawa publicznego

Ad 1

Czy osoba prowadząca działalność gospodarczą posiada prawo wybieralności w wyborach samorządowych do rady gminy? Uzasadnij stanowisko.

Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą posiada prawo wybieralności (bierne prawo wyborcze). Art. 11 § 1 pkt 5 w związku z § 2 i 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, regulujący prawo wybieralności nie wprowadza żadnych ograniczeń dla przedsiębiorców, jak również art. 10 § 1 pkt 3 lit. a i § 2 Kodeksu wyborczego nie ogranicza przedsiębiorców w prawie wybierania. Art. 25b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 383 § 1 Kodeksu wyborczego także nie wskazują na ograniczenie prawa wybieralności do rady gminy przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą.

(0 do 3 pkt)

Ad 2

Czy korzystanie z mienia gminy przez przedsiębiorcę będącego jednocześnie radnym gminy, w której taki przedsiębiorca uzyskał mandat, stanowi przesłankę wygaśnięcia mandatu? Uzasadnij stanowisko.

Zgodnie z art. 24f ust. 1 u.s.g. radny nie może prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, w której radny uzyskał mandat. Nie oznacza to, że radny będący przedsiębiorcą korzystającym z mienia gminy, w której uzyskał mandat, już w dniu wyborów traci swój mandat, jeżeli nie zaprzestał korzystania z mienia tej gminy. Zgodnie z art. 24f ust. 1a u.s.g. w przypadku, gdy radny przed rozpoczęciem wykonywania mandatu prowadził działalność gospodarczą z wykorzystaniem mienia gminy, w której uzyskał mandat, ma obowiązek zaprzestania prowadzenia tej działalności gospodarczej w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia ślubowania. Niewypełnienie powyższego obowiązku stanowi podstawę do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego na podstawie art. 383 § 1 pkt 5 Kodeksu wyborczego.

(0 do 3 pkt)

Ad 3

Czy korzystanie przez Joannę B. na potrzeby prowadzenia swojego sklepu z parkingu urządzonego na działce nr 2/14 po objęciu przez nią mandatu stanowiło wykorzystanie mienia gminy na cele działalności gospodarczej tej radnej i mogło być podstawą stwierdzenia wygaśnięcia jej mandatu? Uzasadnij stanowisko.

Okoliczność ta stanowi przesłankę stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej. Radna Joanna B. złożyła ślubowanie 16 kwietnia 2024 r., a tym samym okres 3 miesięcy minął 16 lipca 2024 r. Po tej dacie radna Joanna B. nadal prowadziła działalność z wykorzystaniem mienia gminy, w której uzyskała mandat, co spełnia przesłankę wynikającą z art. 24f ust. 1 i ust. 1a u.s.g. w związku z art. 383 § 1 pkt 5 Kodeksu wyborczego. Art. 24f ust. 1 u.s.g. nie określa form wykorzystania mienia komunalnego gminy co oznacza, że dotyczy to każdej formy korzystania z takiego mienia. Bez znaczenia jest, czy radna Joanna B. miała zawartą umowę z Gminą Adamów na korzystanie z nieruchomości stanowiącej działkę nr 2/14, czy też nie zawarła takiej umowy. Nie ma także znaczenia, czy korzystała z tego mienia odpłatnie czy też nieodpłatnie. Wystarczającym jest, że klienci sklepu meblowego Joanny B. korzystali z parkingu zlokalizowanego na działce nr 2/14 w celu dokonywania zakupów w tym sklepie, a ponadto parking ten był wykorzystywany przez Joannę B. w celu dowozu towaru do jej sklepu. Skoro parking był co najmniej pomocny do prawidłowego prowadzenia działalności gospodarczej przez Joannę B. i przyczyniał się do zwiększenia atrakcyjności oraz obrotów tego sklepu, była to forma wykorzystania do prowadzenia działalności gospodarczej mienia komunalnego gminy.

(0 do 5 pkt)

Ad 4

Czy zachowano wymogi proceduralne poprzedzające podjęcie uchwały w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Joanny B. i czy uchwała stwierdzająca wygaśnięcie jej mandatu została prawidłowo podjęta? Uzasadnij stanowisko.

Wymogi proceduralne zostały tylko częściowo zachowane. Zgodnie z art. 20 ust. 6 u.s.g. klub radnych może wnieść projekt uchwały. Każdy projekt uchwały przedkładany jest przewodniczącemu rady gminy, który zawiadamia radnych o zwołaniu sesji i dołącza do takiego zawiadomienia porządek obrad wraz z projektami uchwał (art. 20 ust. 1 i art. 19 ust. 2 u.s.g.). Te wymogi zostały spełnione, ponieważ klub radnych „Wszystko dla Adamowa” przedłożył Przewodniczącemu Rady Gminy Adamów projekt uchwały. Zawiadomienie o zwołaniu sesji wraz z projektem uchwały doręczono radnym 29 sierpnia

2024 r., a samą sesję zwołano na 6 września 2024 r. W trakcie prowadzenia obrad na sesji 6 września 2024 r. naruszono wymóg wynikający z art. 383 § 3 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym przed podjęciem uchwały o wygaśnięciu mandatu z ww. przyczyny należy umożliwić radnemu złożenie wyjaśnień. Brak możliwości złożenia wyjaśnień przez radną Joannę B. stanowiło istotną wadę proceduralną. Żadne przesłanki nie uzasadniały pozbawienia radnej prawa do złożenia wyjaśnień. W 15-osobowej radzie gminy za podjęciem uchwały stwierdzającej wygaśnięcie mandatu głosowało 6 radnych, przeciwko było 3 radnych, a 6 radnych oddało głosy wstrzymujące się. Przepisy ustawy o samorządzie gminnym ani też Kodeksu wyborczego nie regulują sposobu ustalania większości głosów w podejmowaniu takich uchwał. Znajduje zastosowanie reguła wynikająca z art. 14 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którą uchwały rady gminy zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu rady, w głosowaniu jawnym. Podjęcie uchwały zwykłą większością głosów oznacza, że bierze się pod uwagę przy ustalaniu wyniku głosowania jedynie głosy oddane „za” i głosy oddane „przeciw”. Nie uwzględnia się głosów „wstrzymujących się”. W tej sprawie w głosowaniu brali udział wszyscy radni, co oznacza spełnienie ustawowej przesłanki obecności co najmniej połowy ustawowego składu rady gminy i głosów „za” było więcej niż głosów „przeciw”, to sama uchwała została pod względem proceduralnym przegłosowana prawidłowo.

(0 do 7 pkt)

Ad 5

Czy Joanna B. skutecznie wniosła skargę na uchwałę stwierdzającą wygaśnięcie jej mandatu do wojewódzkiego sądu administracyjnego? Uzasadnij stanowisko.

Uchwała w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia uchwały (art. 384 § 1 Kodeksu wyborczego). Joannie B. uchwałę doręczono 12 września 2024 r., a więc 7-dniowy termin liczony od 13 września skończył swój bieg 19 września 2024 r. Wniesienie skargi 27 września 2024 r. nastąpiło po upływie terminu. Skarżąca Joanna B. prawidłowo wniosła skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego za pośrednictwem tego organu, który stwierdził wygaśnięcie jej mandatu, tj. Rady Gminy Adamów (art. 383 § 1 zd. 2 Kodeksu wyborczego).

(0 do 5 pkt)

Przy ocenie należy uwzględnić następujące kryteria:

- trafność odpowiedzi,
- poprawność wskazanej podstawy prawnej,
- zasadność i sposób argumentacji,
- słownictwo i komunikatywność przekazu,
- układ i styl wypowiedzi,
- poprawność językową.

Pozostałe 2 pkt można przyznać za:

- szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą,
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą związaną z tematyką kazusu.

Kryteria oceny pracy pisemnej z prawa karnego

Ad 1

Czy przyjęta przez prokuratora kwalifikacja prawna czynu członków zarządu jest prawidłowa? Dokonaj oceny prawnokarnej ich czynu. Uzasadnij stanowisko.

Przyjęta przez prokuratora kwalifikacja prawna czynu członków zarządu nie była prawidłowa.

- czyn wyczerpuje bowiem znamiona występkę z art. 296 § 1a k.k., który jest przestępstwem ściganym na wniosek (art. 296 § 4a k.k.),
- prokurator błędnie ustalił wysokość szkody, przyjmując, że jest ona równa wartości linii technologicznej do produkcji papieru silikonowego, podczas gdy szkoda rzeczywista wyniosła 13 000 zł,
- należało rozważyć kwestię strony podmiotowej czynu (kwestia umyślności i nieumyślności),
- wystąpiło bezpośrednie niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody majątkowej stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą transakcyjną (1 600 000 zł) a rzeczywistą wartością linii technologicznej (1 300 000 zł).

(0 do 7 pkt)

Ad 2

Czy w toku postępowania doszło do naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, jeżeli tak to jakich? Komu przysługuje status pokrzywdzonego w tym postępowaniu? Uzasadnij stanowisko.

W sprawie doszło do naruszenia przepisów prawa karnego procesowego:

- prokurator błędnie wszczął postępowanie przygotowawcze w formie dochodzenia chociaż przy przyjętej przez niego kwalifikacji z art. 296 § 3 k.k. powinno zostać wszczęte śledztwo, (art. 325b § 2 k.p.k. oraz art. 309 pkt 1 k.p.k.),
- prokurator przyjmując błędną kwalifikację prawną czynu skierował akt oskarżenia do sądu rejonowego, zamiast zgodnie z art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. do sądu okręgowego,
- do rozpoznania sprawy właściwy był sąd rejonowy. W sprawie nie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej - art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. (orzekanie przez sąd niższego rzędu w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu), gdyż przyjęta

w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna wskazująca na właściwość sądu okręgowego była błędna,

- status pokrzywdzonego przysługuje spółce „Solaris”,

- Kazimierz S. był uprawniony do złożenia wniosku o ściganie, ponieważ był współnikiem spółki „Solaris” z o.o. Zgodnie z art. 296 § 4a k.k. jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, a taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, ściganie przestępstwa określonego w § 1a następuje na wniosek pokrzywdzonego, współnika, akcjonariusza lub udziałowca pokrzywdzonej spółki lub członka pokrzywdzonej spółdzielni. Pokrzywdzoną przestępstwem jest jedynie spółka, a nie współnicy tej spółki. Wskazuje na to treść art. 296 § 4a k.k., w którym obok pokrzywdzonego ustawodawca wskazuje współnika,

- ponadto zgodnie z art. 295 § 1 k.s.h., jeżeli spółka nie wytoczy powództwa o naprawienie wyrządzonej jej szkody w terminie roku od dnia ujawnienia czynu wyrządzającego szkodę, każdy współnik może wnieść pozew o naprawienie szkody wyrządzonej jedynie spółce, a nie jemu osobiście. Kazimierz S. nie był więc pokrzywdzonym ani poszkodowanym. Rozpoznaniu powinno podlegać tylko zażalenie prokurenta spółki „Solaris”,

- prokurator powinien odmówić przyjęcia zażalenia od Kazimierza S. (art. 429 § 1 k.p.k.),

- sąd powinien pozostawić bez rozpoznania zażalenie Kazimierza S. (art. 430 § 1 k.p.k.).

(0 do 9 pkt)

Ad 3

Czy wyrok sądu w analizowanej sprawie był prawidłowy? Uzasadnij stanowisko.

- wydanie wyroku skazującego za przestępstwo z art. 296 § 1 k.k. było rozstrzygnięciem błędnym. Nie zostało bowiem zrealizowane znamię wymagane tym przepisem: wyrządzenie znacznej szkody majątkowej. Zgodnie z art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 zł,

- czyn sprawców wyczerpuje znamiona występku z art. 296 § 1a k.k. W wypadku wykonania zawartej umowy, doszłoby do wyrządzenia szkody spółce w wysokości 300 000 zł. Działanie sprawców polegało na sprowadzeniu bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej. Bezpośredniość niebezpieczeństwa wyrządzenia szkody wynikała z faktu zawarcia umowy sprzedaży linii technologicznej za zawyżoną cenę,

- sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu (współsprawstwo) – art. 18 § 1 k.k.

(0 do 7 pkt)

Przy ocenie należy uwzględnić następujące kryteria:

- trafność odpowiedzi
- poprawność wskazanej podstawy prawnej
- zasadność i sposób argumentacji
- słownictwo i komunikatywność przekazu
- układ i styl wypowiedzi
- poprawność językową

Pozostałe 2 pkt można przyznać za:

- szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą
- wykazanie się ponadstandardową wiedzą związaną z tematyką kazusu